

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 695
din 16.12.2008

Dosar nr: 650/2008

Petiția nr: 11.995/16.09.2008

Petent: V C

Reclamat: Ministerul Internelor și Reformei Administrative

Obiect: neprelungirea detașării la Corpul Național al Polițiștilor la expirarea mandatului pe criteriul convingerii politice

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. V C

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1 București

II. Obiectul sesizării

Petentul arată că nu i s-a prelungit detașarea la Corpul Național al Polițiștilor la expirarea mandatului, pe criteriul convingerii politice.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră discriminatorie neprelungirea detașării la Corpul Național al Polițiștilor, invocând criteriul convingerii politice.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 14.10.2008 (filele 18-19 din dosar).

La audierea din 21.10.2008 s-a prezentat petentul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Potentul, prin petiția înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD) cu **nr. 11.995/16.09.2008** (filele 1-3 din dosar), arată următoarele:

- la data de 19.03.2004 a fost ales președinte al Corpului Național al Polițiștilor;

- a avut un mandat de 4 ani care a expirat în martie 2008, perioadă pentru care a fost detașat la Corpul Național al Polițiștilor;

- următorul congres a fost stabilit pentru data de 19.09.2008;

- detașarea lui a încetat la 11.08.2008 prin ordinul reclamatului;

- pentru celelalte persoane din Corpul Național al Polițiștilor s-a acordat detașare;

- astfel i s-a încălcat dreptul de a exercita în continuare funcția de președinte ales și de drepturile cuvenite pentru prestarea unui serviciu.

Depune acte în susținerea cauzei (filele 4-15).

În notele scrise depuse la dosar de petent cu ocazia audierii (filele 20-22 din dosar), petentul susține cele arătate anterior în petiție, considerând totodată că a pierdut alegerile din septembrie 2008 datorită neprelungirii detașării.

Reclamatul, prin **Adresa nr. 283777/5 din 14.10.2008**, semnată de Cristian Baci, director general, înregistrată la CNCD cu **nr. 13.206/15.10.2008** (filele 23-24 din dosar), arată următoarele:

- petentul a avut un mandat de 4 ani, care a încetat de drept la data de 19.03.2008;

- dintre organele de conducere inițiale ale Corpului Național al Polițiștilor doar petentul și-a păstrat calitatea de membru ales, toți ceilalți membri ai organelor de conducere pierzându-și din diferite motive această calitate pe parcursul celor patru ani, prin urmare situația petentului este diferită de cea a celorlalți membri din conducerea Corpului Național al Polițiștilor;

- nu există un criteriu de discriminare.

Potentul a depus concluzii scrise, înregistrate cu nr. 14.417/12.11.2008 (filele 28-29 din dosar), în care afirmă că susținerea reclamatului conform căreia dintre organele de conducere inițiale ale Corpului Național al Polițiștilor doar petentul și-a păstrat calitatea de membru ales, toți ceilalți membri ai organelor de conducere pierzându-și din diferite motive această calitate pe parcursul celor patru ani, este falsă.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul a fost ales pentru un mandat de 4 ani președinte al Corpului Național al Polițiștilor, timp în care a beneficiat de detașare. După expirarea acestui mandat detașarea nu a fost prelungită.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

6.1. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva**

Suediei, 18 februarie 1991; *Hoffman împotriva Austriei*, 23 iunie 1993, *Spadea și Scalabrino împotriva Italiei*, 28 septembrie 1995, *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, 22 octombrie 1996).

În hotărârea dată în cazul *Thlimmenos împotriva Greciei* din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. „Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.” (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”).

Reclamatul arată că situația petentului nu este analoagă cu celelalte persoane din cadrul Corpului Național al Polițiștilor, având în vedere faptul că dintre organele de conducere inițiale ale Corpului Național al Polițiștilor doar petentul și-a păstrat calitatea de membru ales, toți ceilalți membri ai organelor de conducere pierzându-și din diferite motive această calitate pe parcursul celor patru ani.

Potentul consideră că această afirmație este falsă, fără a depune probe în acest sens. Colegiul Director nu are competența de a desfășura o cercetare penală privind falsul în declarații.

6.2. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] „pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu” [...]; **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului**¹, art. 1 alin. 1: [...] „fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

Unul din criteriile ce pot fi invocate este cel al convingerilor. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, a arătat că o convingere invocată trebuie să fie deamă de o societate democratică, și să atingă un anumit nivel de argumentare, seriozitate, coeziune și importanță. („Se poate

¹ În continuare **Protocolul nr. 12**.

considera convingere filozofică aceea convingere care este deamă într-o societate democratică și nu este incompatibilă cu demnitatea umană, nu este în conflict cu drepturile fundamentale ale copilului la educație; chiar dacă cuvântul **convingere** nu este sinonim cu **opinie** sau **idee**, se referă la acel crez care are un anumit nivel de argumentare, seriozitate, coeziune și importanță; cuvântul **filozofic** are mai multe înțelesuri, se poate referi la sisteme total acoperitoare dar și la viziuni privind domenii mai mult sau mai puțin triviale, dar niciunul din aceste două extreme nu pot fi adoptate în interpretare; punctul de vedere al aplicanților se referă la un aspect important și substanțial, și anume la integritatea personală, proprietățile și influențele pedepsei corporale, excluderea stresului pe care riscul unei astfel de pedepse îl induce; acestea sunt puncte de vedere care au caracteristicile convingerilor filozofice prezentate anterior, ceea ce le distinge de opinii care vizează alte metode de disciplină sau disciplina în general”, **Campbell și Cosans împotriva Regatului Unit**, 25 februarie 1982; „cuvântul **convingere** nu este sinonim cu **opinie** sau **idee**, ci reprezintă o viziune care are anumit nivel de argumentare, seriozitate, coeziune și importanță”, **Folgerø și alții împotriva Norvegiei**, 29 iunie 1997, **Hasan și Eylem Zengin împotriva Turciei**, 9 octombrie 1997; „A interpreta preferința lingvistică [în educație] ca fiind religioasă sau filozofică este o distorsionare a înțelesului uzual al acestor noțiuni și adaugă la textul Convenției”, **Cazul „referitor la unele aspecte ale legislației cu privire la limba educației în Belgia” împotriva Belgiei**, 23 iulie 1968).

Petentul afirmă că a fost discriminat pe criteriul convingerii politice, fără să arate care ar fi aceste convingeri.

6.3. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...]”, art. 2 alin. 1: [...] „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”; **Protocolul 12**, art. 1 alin. 1: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]

În urma încetării de drept, la data de 19.03.2008, a mandatului de președinte al Corpului Național al Polițiștilor, drepturile derivate din această calitate încetează în mod similar.

Astfel, chiar dacă ar fi existat o diferențiere bazată pe un criteriu, nu există un drept restrâns.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Fapta prezentată în petiție nu reprezintă discriminare conform art. 2 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședintă

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Data redactării 17.12.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

